Santa Maria - Simonová Yveta

Santa Anna Maria, bílá loď nevšedních krás,
vítr křišťálový, který vál v každém z nás.

Kdo jsi ty, kdo jsem já, jedno celkem,
každý z nás v dětství snil o něčem velkém.
Dávno dětství je pryč, sny tvoje odnes
ale trochu těch snů zbylo nám dodnes.

Santa Anna Maria, uprostřed vln, bílá jak sníh,
vítr křišťálový z moře vál do plachet tvých.

Sen jenž se mi zdál, s přídí odplul mi v dál,
sbohem touho, sbohem lásko, už jen z dálky tě zřím.

Každý z nás v dětství snil o něčem krásném,
jako ty, taky já vracím se za snem.
Máme každý svůj břeh, tak to už chodí,
ale hledíme dál za bílou lodí.

Santa Anna Maria, vidím tvůj bělostný kýl,
vítr křišťálový dělí nás na tisíc mil.

Tam do moře pěn, vezeš můj klukovský sen,
sbohem touho, sbohem lásko, lodi nevšedních krás,
ve snách žilo se snáz, ale zem poutá nás.